

นิตินิยมกับการปฏิบัติ

๖ ม้ “ความเชื่อ” อาจจะไม่ตรงกับ “ความจริง” แต่เรื่องความเชื่อนั้นก็มียุติพลมากเสียจนบางครั้งผู้คนพึงพอใจที่จะลุ่มหลงอยู่กับ “ความเชื่อ” มากกว่าที่จะอยู่กับ “ความจริง”

การดำรงรักษา “ระดับของความเชื่อ” เอาไว้ไม่ให้ตกต่ำ หรือเสื่อมทรามลงจึงมีความจำเป็น

โดยเฉพาะ “ระบบยุติธรรม” จำเป็นต้องบริหารระดับของ “ความเชื่อ” !

ตำรวจ อัยการ ศาล ดีเอสไอ ตลอดจนบรรดาองค์กรอิสระซึ่งมีหน้าที่สอบสวน ไล่สวน หรือตรวจสอบ ถ่วงดุลทั้งหลายก็จำเป็นต้องอาศัย “ความเชื่อ” ของประชาชนหล่อเลี้ยง

อย่าประมาทหรือล้อเล่นกับความเชื่อ เพราะถ้าประชาชนสิ้นความเชื่อถือหมดความศรัทธาขึ้นมาจะไม่มีใครฟังใคร ยามนั้นเหมือนเขื่อนยักษ์พังทลายยกยั้งที่จะขวางกัน

วันก่อน ศูนย์วิจัยมหาวิทยาลัยกรุงเทพ ได้สำรวจว่า “ระดับความเชื่อ” ที่ประชาชนมีต่อการดำเนินคดีของกลไกกระบวนการยุติธรรมไทย

มีถึงร้อยละ 64 ที่ “เชื่อว่า” ไม่สามารถเอาตัวคนผิดมาลงโทษได้

ความหมายคือ คนไม่มีความเชื่อมั่นต่อ “กลไก” ของระบบยุติธรรมที่มีอยู่ อีกประเด็นที่น่าสนใจซึ่งสะท้อนความเชื่อ

ว่า “คนไม่เท่ากัน” คือ กว่าร้อยละ 60-69 “เชื่อว่า” เอาผิดกับผู้มีอิทธิพล นักการเมือง คนรวย และคนชั้นสูงหรือไฮโซได้ยาก

อ่อนไหวและล่อแหลมมากยิ่งขึ้นในประเด็นเกี่ยวกับ “ความเชื่อ” ต่อกระบวนการเอาตัวผู้กระทำความผิดมาดำเนินคดี

มีถึงร้อยละ 71.7 ที่เชื่อมั่นค่อนข้างน้อยถึงน้อยที่สุด

มีเพียงร้อยละ 28.3 เท่านั้น ที่เชื่อมั่นค่อนข้างมากถึงมากที่สุด

กล่าวอย่างหยาบ ตัวเลข 70/30 นี้ น่ากลัว !!

ขณะที่ผู้คนฝ่ายหนึ่งราว 30 เปอร์เซ็นต์ก็ยังมีความเชื่อมั่นต่อการอำนวยความยุติธรรมนั้น อีกฝ่ายหนึ่งถึง 70 เปอร์เซ็นต์กลับ “หมดสิ้น” และเห็นว่า กลไกในระบบที่มีอยู่นั้นเป็นเพียง “เครื่องมือ” ที่สามารถจะบิดเบือนอะไร และอย่างไรก็ได้

นั่นชวนให้คิดต่อไปได้ว่า “กระบวนการยุติธรรม” ทั้งระบบ ตลอดจนองค์กรอิสระทั้งหมดกำลังถูกทดสอบ

กฎหมายได้พยายามบัญญัติและวางหลักเอาไว้ว่า “ผู้มี” และ “ใช้” อำนาจในการยุติธรรม จะต้องเป็นผู้ใช้อำนาจนั้นด้วยความดี ความถูกต้อง ความเป็นธรรม และเสมอภาค

ถามว่า หลักที่ว่ามานั้น จะเป็นได้แค่... สิ่งที่ถูกที่บัญญัติ หรือเป็นสิ่ง “ปฏิบัติได้จริง” !?!!